

Pesti Vigadó, az MMA székháza, 1051 Budapest, Vigadó tér 2., VI. emelet

MMA • Októberi emlékezés • VIGADÓ

MMA
MAGYAR
MŰVÉSZETI
AKADÉMIA

Októberi emlékezés

Budapest, 1956. november 6.

...and the ...

© 2000 Blackwell Science Ltd

ELEYTFMI FORM ID 41 MI
IN AKRIZOTTN AG.

A MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI ÉRTÉKESÍTŐ

**Egyetemi Forradalm
Diákbizottság**

A Magyarországi SZAGYARORSZÁGI (az államnyelvi magyar beszélt nyelv) és magyar nyelv.

Októberi emlékezés

A MAGYAR MŰVÉSZETI AKADÉMIA
KIÁLLÍTÁSA AZ 1956-OS FORRADALOM
60. ÉVFORDULÓJÁNAK TISZTELETÉRE

2016. október 20-tól 2017. január 8-ig

Tisztelt Olvasó!

„A legázolt és bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik másik nép az elmúlt 20 esztendőben. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fülét betömő, szemét eltakaró nyugati társadalom, sok magyar vérnek kellett elhullania – s ez a vérfolyam már alvad az emlékezetben. [...] Nyomorúságuk, láncaik és száműzöttségük ellenére királyi örökséget hagytak ránk, melyet ki kell érdemelnünk: a szabadságot, amelyet ők nem nyertek el, de egyetlen nap alatt visszaadtak nekünk.” – intette kortársait Albert Camus *A magyarok vére* című írásában.

Hatvan esztendővel a forradalom után Camus szavai nekünk szólnak. Mi most egy szabadságban és viszonylagos nyugalomban élő polgári társadalomként tekintünk vissza szüleink, nagyszüleink nemzedékének életére és nagyszerű szabadságharcára.

Ez a kiállítás 1956 igazságáról, a „királyi örökségről,” a szabadságról beszél nekünk. Itt találkozhatunk ezzel a szabadsággal. Találkozhatunk a munkások és egyetemisták lelkesedésével, mely néhány óra leforgása alatt újra nemzetet formált a tömegből; a pesti srácokkal és lányokkal, akik fegyverrel a kézben harcoltak a mindent elsöprő túlerő ellen; az Andrássy úton a Hősök terére igyekvő asszonyok menetével; a kislakház udvarán elkiáltott búcsúszavakkal és az arccal lefelé eltemetett, összedrótózott kezű halottak napfényre kerülésének történetével.

Az itt kiállító művészek a saját találkozásuk élményét osztják meg velünk, 1956 történetét így alkották újra.

Most minket is meghívna erre az útra. Velük tarthatunk.

Balog Zoltán
az emberi erőforrások minisztere

Dear Reader,

“Hungary conquered and in chains has done more for freedom and justice than any people in the last twenty years,” wrote Albert Camus to his contemporaries in his speech *The Blood of Hungarians*. “But for this lesson to get through and convince those in the West who shut their eyes and ears, it was necessary, and it can be no comfort to us, for the people of Hungary to shed so much blood which is already drying in our memories. [...] In spite of their misery, their chains, their exile, they have left us a glorious heritage, which we must deserve: freedom, which they did not acquire, but which in one single day they gave back to us.”

Sixty years after the Revolution, Camus’s words speak to us. Citizens of a free country, we can look back, from our life in relative peacefulness, to the life and great freedom fight of the generation of our parents and grandparents.

This exhibition is one telling us about the truth of 1956, about our “glorious heritage,” about freedom. It offers a place for us to encounter that freedom. We can encounter here the enthusiasm of students and workers, an enthusiasm which, in a matter of hours, turned crowds into a nation again; the boys and girls of Pest who fought with arms in hand, against all odds, a numerically far superior enemy; women marching along Andrássy Avenue to Heroes’ Square; last farewells called out in the prison yard; and the story of how it all eventually came to light: the dead buried face down, with hands tied up with pieces of wire.

Re-creating the story of 1956, the exhibiting artists share with us the experience of their own encounters.

They are now inviting us on the journey. We are welcome to join.

Zoltán Balog
Minister of Human Capacities

Köszöntő

A Magyar Művészeti Akadémia ezúton köszönti a kiállítás látogatóit és ennek a köszöntésnek a művészet emlékezőképességéről kell szólnia. Az 1956-os forradalom feledhetetlen példává érett az elmúlt több mint fél évszázadban, nagyszerűsége ajándék mindazok számára, akik nemcsak saját életüket képesek megélni, hanem osztoznak a nemzet közös sorsában is.

A művészet képes mélyre ásni. Múltat idéz, összefüggéseket ismer fel, a történelem mélységeiben szunnyadó, holtnak hitt tényeket sorol.

A művészet képes az igazságosztásra. A csaláldságok mögé lát, leleplezi a tolvajokat és megfellebbezhetetlen ítéleteket hoz.

A művészet eleven energia. A pillanat kudarcából is képes életre szóló diadalokat felmutatni.

A művészet megőriz. Megvéd bennünket a méltatlan felejtések szégyenétől. Őrzi a tegnapot, erősíti a mát és víziói vannak a holnapokról.

A művészet felemel. Eszközei szinte végtelenek, életre keltik a halottakat és felmutatják az áldozatok nagyszerűségét.

A művészet tehát küldetés. A teremtmény akarat hangja, formája, színe, mozdulata: kivételes részt vállalás a teremtésben.

Mindezekért a Magyar Művészeti Akadémia jubileumi kiállítása a nevezetes évfordulón belső indíttatásból született, egyértelmű hazafias kötelesség és köszönet a sorsnak azért, hogy élő részesei lehetünk a küzdelmes mának – és nagyszerű elődeink áldozatából – közös tervezői a sokat ígérő holnapoknak.

professor emeritus Fekete György
az MMA elnöke

Welcome Address

Dear Visitors, I welcome you to the exhibition on behalf of the Hungarian Academy of Arts. My homage should be about the memory of art. The Revolution of 1956 has over the past half century become an unforgettable example. Its greatness is a gift for all those who are able, not only to live their own life, but share in the common destiny of the nation as well.

Art digs deep. Evoking the past, art will spot connections and enumerate facts believed to be dead, dormant in the depths of history.

Art is a distributor of justice. Laying bare deceit, art will unmask thieves and deliver judgement which is irrevocable.

Art is raw energy. It can turn momentary failures into lifelong successes.

Art will keep you safe. It is protection against shameful oblivion. It preserves the past, reinforces the present, and provides visions of the future.

Art will elevate. With its means almost endless, it will bring the dead back to life, and hold up the grandeur of sacrifice for all to see.

Art is therefore a mission. It is the voice, the shape, the colour, and the movement of creative will. It is an exceptional commitment to participate in creation.

To mark the sixtieth anniversary of the Revolution, the exhibition of the Hungarian Academy of Art was put up driven by inner motivation as a clearly patriotic duty and an expression of gratitude to providence for a chance to be living participants of a challenging present and – thanks to the sacrifice of our predecessors – co-designers of a promising future.

professor emeritus György Fekete
President of the MMA

Az emlékezés méltósága

A magyar nép 1956 őszén vívott szabadságküzdelmének közismert hívószava a Corvin köz. A világcsoda-dráma leomló színfalairól és hőseiről számtalan dokumentumfotó készült. Egyikükön tétován mosolygó svájci sapkás fiú, a munkáskerületek „szent suhanca”. Az elmúlt hatvan esztendő át lépve közeledik felénk, hogy saroglyáról kiporciózott kenyéradagját nekünk, a hiteles megemlékezésre éhezőknek adja. Bajtársai, a fegyverüket markoló felkelők mintha alkalmi díszsorfalat állnának neki. Vajon ki esett el közülük pár óra múlva, vagy végezte bitófán a következő hónapokban, években? Felejteni kényelmes. A közterek sírhantjait eltüntetik a Patyomkin-virágágyások. Tekintetünket elfordítjuk a bérházak falába rótt géppuskasorozatok pokoli csillagképeiről. Átlépünk az összecsuklott ember macskakövekre alvadt, repeszek szaggatta árnyékán... De ott, azon a képen a kenyérre és puskára tapadó ujjak még a reménykedés csillagáiként világlanak. Tettrekészség nélkül hiábavaló a remény, s hiteltelen az emlékezés is. Az emlékezés maga: teremtés, a jövődön is áttetsző folyamatos cselekvés, formájában változó, lényegében állandó műalkotás. Alanya és tárgya az, akit a kivételesen emberi helyzet egyik pillanatról a másikra társunkká avat, s akinek így leszünk mi is társa: a másika... Együtt eleven metszetei az örökkévalóságnak.

A harcok közötti szünetjelként festőművész ül hordozható székén a Kisfaludy közben. Mögötte a mozi romos épülete, a filmet hirdető plakáton még kivehető a cím. Mindent áthat a filmszakadást követő baljós csönd. A mester elmélyülten rajzol. Talán a József körúton barikádként feltorlódott tankok, páncélcsovcik roncsait. Október 26-án tizenhetet lőtt ki az ellenségtől zsákmányolt 76-os löveg alkalmilag összeverődött kezelőszemélyzete. Egyetlen lövésük se csapódott be a József körút túloldalán húzódó Valéria kávéház falába. Lehet, hogy a művész lelki szemeivel éppen a kávéház ablakán átnézve örökíti meg a romos Corvin közt, s benne romlatlan önmagát.

E kiállítás összes résztvevőjét az ő helyébe képzelem. Az időbeli közelség okán legelőbb azt a hét és fél éves kisfiút, aki talán éppen ugyanakkor, nem is oly messze tőle, rajzlapján a Budapestre betolakodó, szúrós tekintetű, vörös-csillagos „vasba öltözött” harcosokat örökíti meg. Hunyt szemmel nézve mintha egy házilag készített társasjáték labirintusát látnánk, amelyben minden tank, minden páncélcsovcsi, minden teherautó megsemmisíthető egy-egy hatos dobással. A rajzzal együtt megőrzött lyukas zászló bizonyossága a kisiskolás rendíthetetlen hitének. Tudja, ki lesz a győztes.

A lyukas zászló, melynek magyar szabadalmával harminchárom évvel később az összeomló „béketábor” megannyi országában hivatkozás nélkül élnek, több művészt is megihletett. Kinél „csak” meghatározó motívumként szerepel,

The Dignity of Remembrance

The Corvin Passage: a well-known buzzword evoking the freedom fight of Hungarians fought in the autumn of 1956. A great number of documentary photographs were taken of the scenes and heroes of that world-wonder drama. In one of the photographs, a young boy in a beret, with a weak smile in his eyes: the “holy lad” of the workers' districts. Stepping over the past sixty years, he is approaching us, ready to hand his portion of bread received from a wagon to us who are hungry for true remembrance. His comrades, insurgents with arms in hand, as if lined up in military formation for roll call. Which of them were killed in a few hours? How many put to the gallows a few months or years later? It is too convenient to forget. The graves in public squares, covered with Potemkin flower beds. And walls covered with infernal constellations of holes blown by machine gun bullets. We look away, stepping over the shadow clotted on the shrapnel ripped cobblestones, of the man who collapsed... In that photograph, though, the fingers grabbing the bread and the rifle are still radiant with hope. Without positive action, hope is futile, remembrance inauthentic. Remembering itself is creation, continuous action shining through the future, a permanent work of art, changing its form but retaining its essence. Its subject and object is someone who has, thanks to exceptionally human circumstances, suddenly become a fellow being so that we have also become the other one for him... One and the other together, living sections of eternity.

An artist – a break between two battles – sitting on a portable chair in Kisfaludy Passage. Behind him, the ruined building of the cinema with the name of the film still legible in the poster. The film was torn: the place is filled with an ominous silence. The master is absorbed in his work. Drawing, maybe, the wrecks of armoured vehicles barricading the József Boulevard. Shots from the 76 mm gun, captured from the enemy and now manned by insurgents, destroyed seventeen tanks on October 26th. Not a single shot hit the wall of Café Valéria on the opposite side of the Boulevard. The artist may well be looking through the window of the café at the ruined Corvin Passage and his own unscathed self.

I imagine all participants of this exhibition as being in his place. First of all, due to his closeness in time, that seven and a half year old boy who, maybe at the same time and not far from the place where the artist was, was drawing the sharp-eyed, red-starred, iron-clad warriors intruding into Budapest. Behind closed eyes, it is like it was the maze of a home made board game where every tank, every truck, every armoured vehicle can be destroyed at the roll of a six. The flag with the hole in it, preserved along with the drawing, is evidence of the schoolboy's unwavering faith. He knows who will turn out the winner.

The hole in the flag, used in several countries of the collapsing “peace camp” thirty-three years later (although without reference to the Hungarian patent), has inspired many artists. It may be “just” an important motive, for it can be used to check the progress of tanks out to suppress and devour Hungarian life.

mert fel lehet vele tartóztatni a magyar életet legázoló és bezabáló harckocsit, kinél szépen kidolgozott foglalata az összelyuggatott vöröscsillag alakjában utcakövezetre ért s mementóként bedobozolt eszmének. Van, akinél maga a zászló a mű, s annak érces csikorgással kimetszett közepe zord támaszpontja a Budapestet november 4-én lerohanni készülő tankoknak. A véraláfutásos lyukas zászló pedig mintha a Márai Sándor által népek Krisztusaként megverselt Magyarország halotti leple volna, míg a szabadság láncszemekből összeálló és súlyánál fogva is félárbocra eresztett lobogója a hűbéres címer kifűrészelésével válhat 1956-ban a küzdelemre készek páncélingjévé.

Az idő csapdájában érezhetjük magunkat azzal a komor fotóművésszel együtt, aki napjaink csillogó ékszerüzlete előtt gyermekkori fényképét tartva maga előtt ingerli a történelmet. A fotón forradalmunk békésebb pillanataiban egy valóságos ágyúnál tüzért játszó gyereket látni. Azonos a helyszín, akárcsak a két ember. Különbségük leghitelesebb mércéje a felhőtlen mosoly. Jó, hogy a gyermek megőrizte. Hiszen soha annyi mosolygó embert Magyarország nem látott, mint ama október 23-án: a tüntető Budapesten.

A kiállított műalkotások döntő hányada a pillanatok alatt összeomló zsarnoki hatalomról, a küzdelemről és a megtorlásról szól. A vaspálcákkal berácsozott szépség egy másik keretben már képtelen kitörni a geometrikus gúzsbakötöttségből, így a felület válik a lényegét leplező, felfejtésre váró tartalommal. Guernica drámáját festmény tette ismertté a nagyvilágban, de érzékeltethető-e Mosonmagyaróvár gyásza? Az itt látható festményen vádlókként élnek ők, az évtizedekig tartó hazugságnak kiszolgáltatott élők és halottak...

A megtépázott idegrendszerével védtelen romház éppoly kiszolgáltatott, mint a kibelezett villamos, a füstbe ment gépkocsi, kiégett tank vagy az esendő vasdarabokká roncsolódott önjáró löveg, bezúzott színésznő-arc, kék könnycsepp, rabkalitkájából már-már sikeresen kitört madár, egymásra csikorgó sarló-kalapács, apránként megszenesedett, tenyerünkre történelmet író, derékba tört gyufaszál... És megannyi derékba tört élet, hóhér-gyönyörködtetően foszforeszkáló nyakszirt...

Az installációs képes krónikában megénekelt hősöknek, akik előtt a várva várt ENSZ-hadsereget kellene tisztelegve elvonultatni, jóvátételül ömlesztett sajt jár. És lefőzött tejpor a cserbenhagyott népnek. Ragacsát ma is érzem a számban.

A kiállítás logója talán a térdeplésből repülni vágyás lehetne, amely egyszerű, könnyed formáival is érzékeltetni képes a letaglózottságból feltápáskodás iszonyú kínját és gyönyörűségét. A tükröződőt tekinthetjük a história elvarázsolt kastélyának, melynek színözönében megmártózva mégis képes valóságérzékét megőrizni az ember.

Mit visz magával bőrdöndjében az útra kelő és az idegenbe érkező? A Corvin köz macskakövét és az egyforintos Kossuth-címert. S az elhagyott otthon kulcsait. Hogy önmagát és a visszatérés reményét megőrizze. Úgy indul textilbe szőtt rácsok között a napfelkelte felé...

Kovács István

It may be a neatly wrought holder of an idea crashed to the ground in the form of the red star perforated with bullets and put in a box as a memento. The flag may be the work itself: the hole, cut out with a metallic clang, a gloomy base for the tanks preparing to invade Budapest on November 4th. The bruised flag with the hole might as well be the shroud of Hungary, the Christ of the nations in Sándor Márai's poem. The banner of freedom, made from chain links, flying heavy at half-mast, may, when the vassals' coat of arms has been removed, become a coat of mail for those ready to fight in 1956.

One might feel trapped by time along with the gloomy photographer who, standing in front of a glittering modern-day jeweller's shop and holding a childhood photograph in his hand, makes an attempt to irritate history. In the photograph, a child posing with a cannon, pretending to be an artilleryman in a relatively peaceful moment of our Revolution. Locations and characters are identical. A carefree smile, the most genuine measure of the difference between the two. Luckily, the child has preserved it. After all, Hungary has never seen so many smiling people as there were among the demonstrators in Budapest on October 23rd.

The majority of the works exhibited deal with the overnight collapse of tyrannical power, the struggle, and the retribution. In another frame, the beauty locked up behind bars is paralysed by geometric bondage: the surface itself becomes content which masks the essence and requires explanation. The drama of Guernica was made known to the world by a painting. But who can sense the grief of Mosonmagyaróvár? In the painting shown here, the living and the dead – exposed to lies for decades – appear as those who accuse...

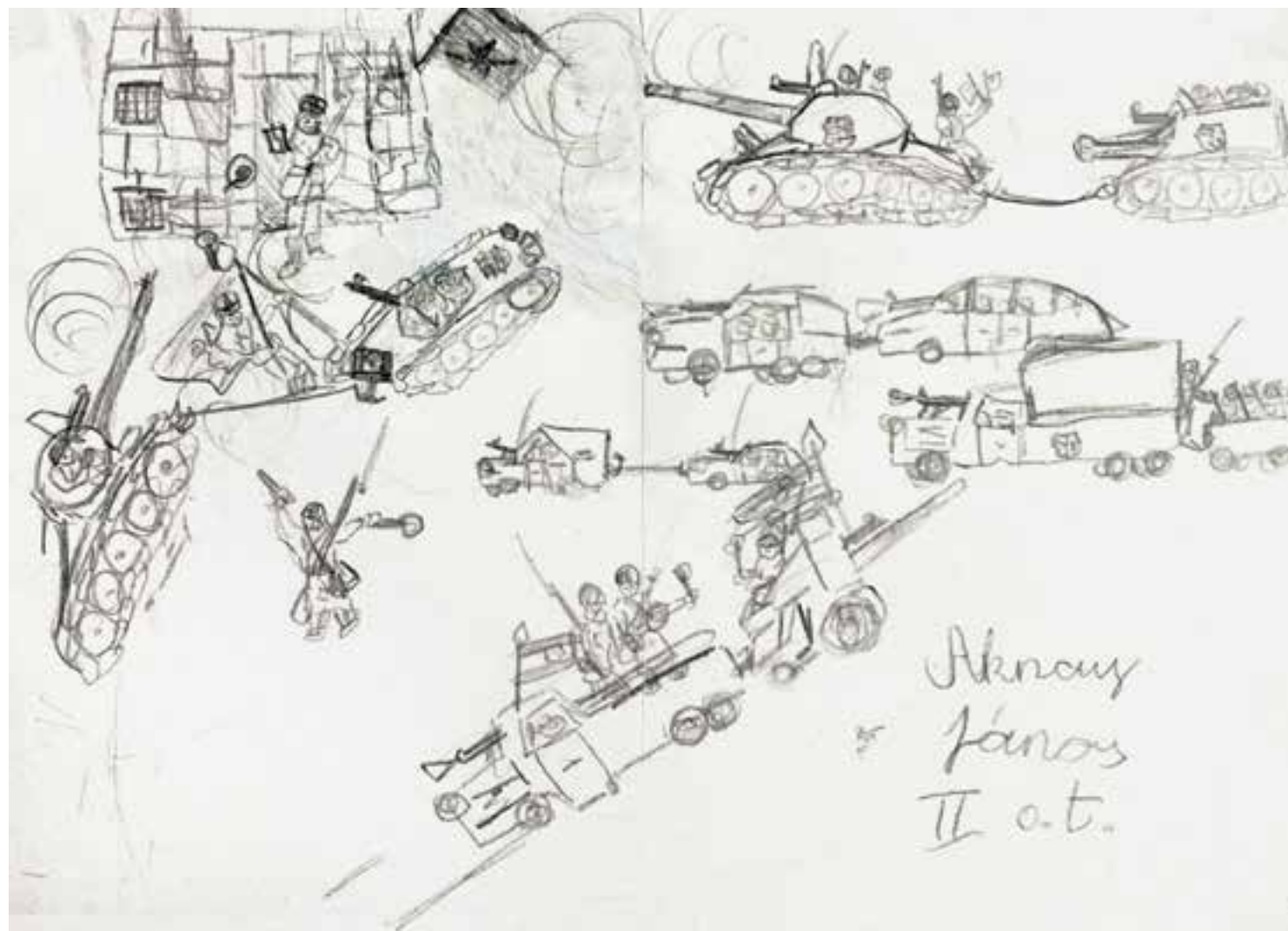
With its tattered nervous system, the defenceless ruin of the house is just as vulnerable as the gutted tram, the wrecked car, the burned out tank, or the self-propelled gun turned into frail pieces of iron, the crushed face of the actress, the blue tear, the bird almost out of the cage, the hammer and sickle screeching at each other, the broken match writing history in your palm, getting charred piece by piece... And so many broken lives; so many necks pleasant for executioners to look at...

The long-awaited UN army should have marched past saluting in front of the heroes sung about in the illustrated chronicles of the exhibition. Instead, what they got by way of reparations was processed cheese. And the people which had been let down? They got milk powder. I can still feel the goo in my mouth.

The desire to fly from a kneeling position might make a good logo for the exhibition. With its simple and light shapes, it is a neat representation of the terrible pains and beauty of getting up from being beat down. Reflections might be taken as history's enchanted castle: dipped in its flood of colours, you can still keep a sense of reality.

Leaving home and arriving in a strange place, what do you carry in your suitcase? A cobblestone from the Corvin Passage, and a one-forint Kossuth coat of arms. And the keys to your abandoned home. To make sure you preserve yourself and the hope of return. This is how you start out among grids woven in textile, towards the sunrise...

István Kovács

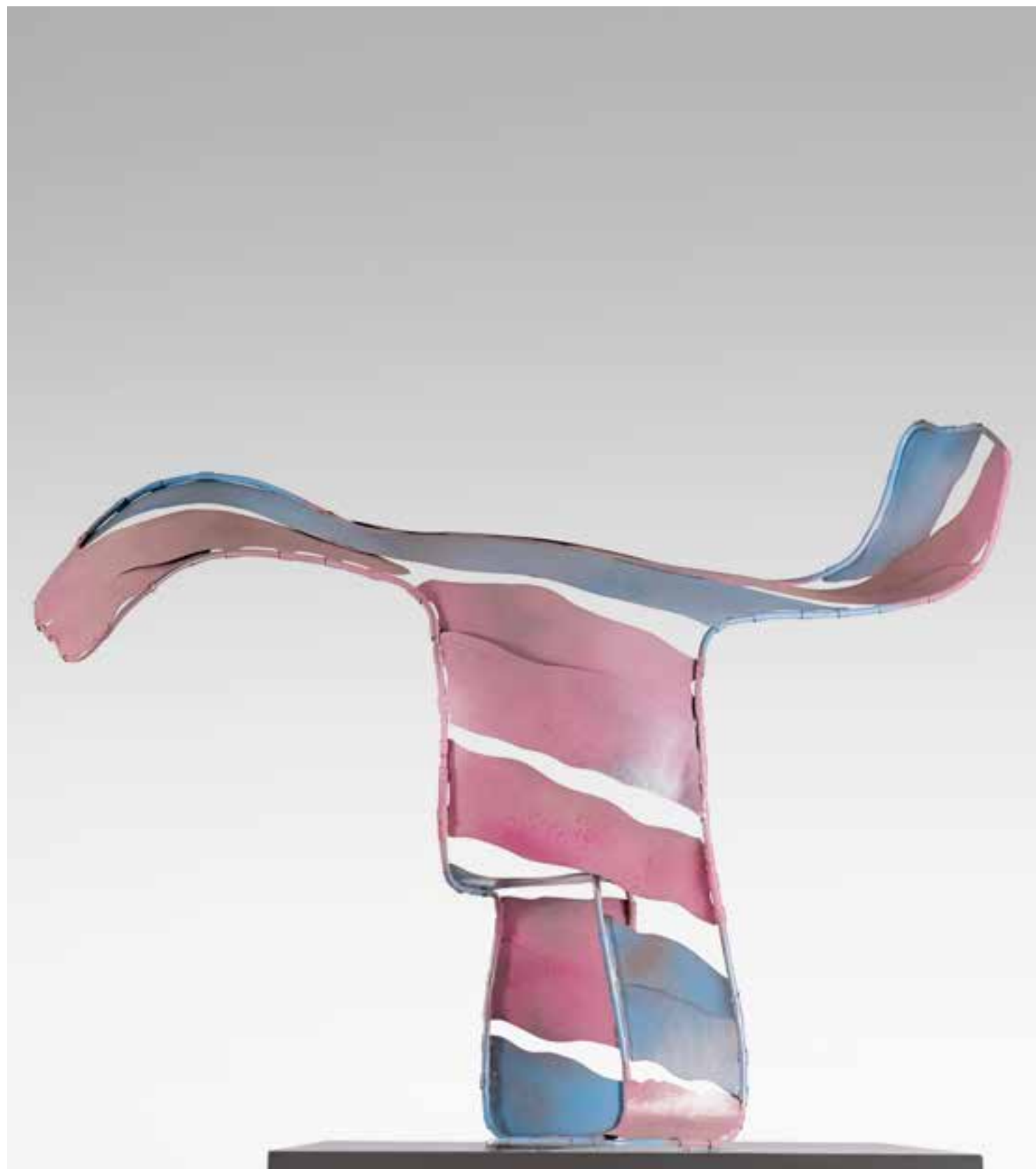
**AKNAY
JÁNOS**

Forradalom, 1956–2016 | Revolution, 1956–2016
digitális nyomat | digital print
70 x 100 cm

**ÁRENDÁS
JÓZSEF**

1956–2016, 2016 | 1956–2016, 2016
elektrográfia | digital print
70 x 100 cm

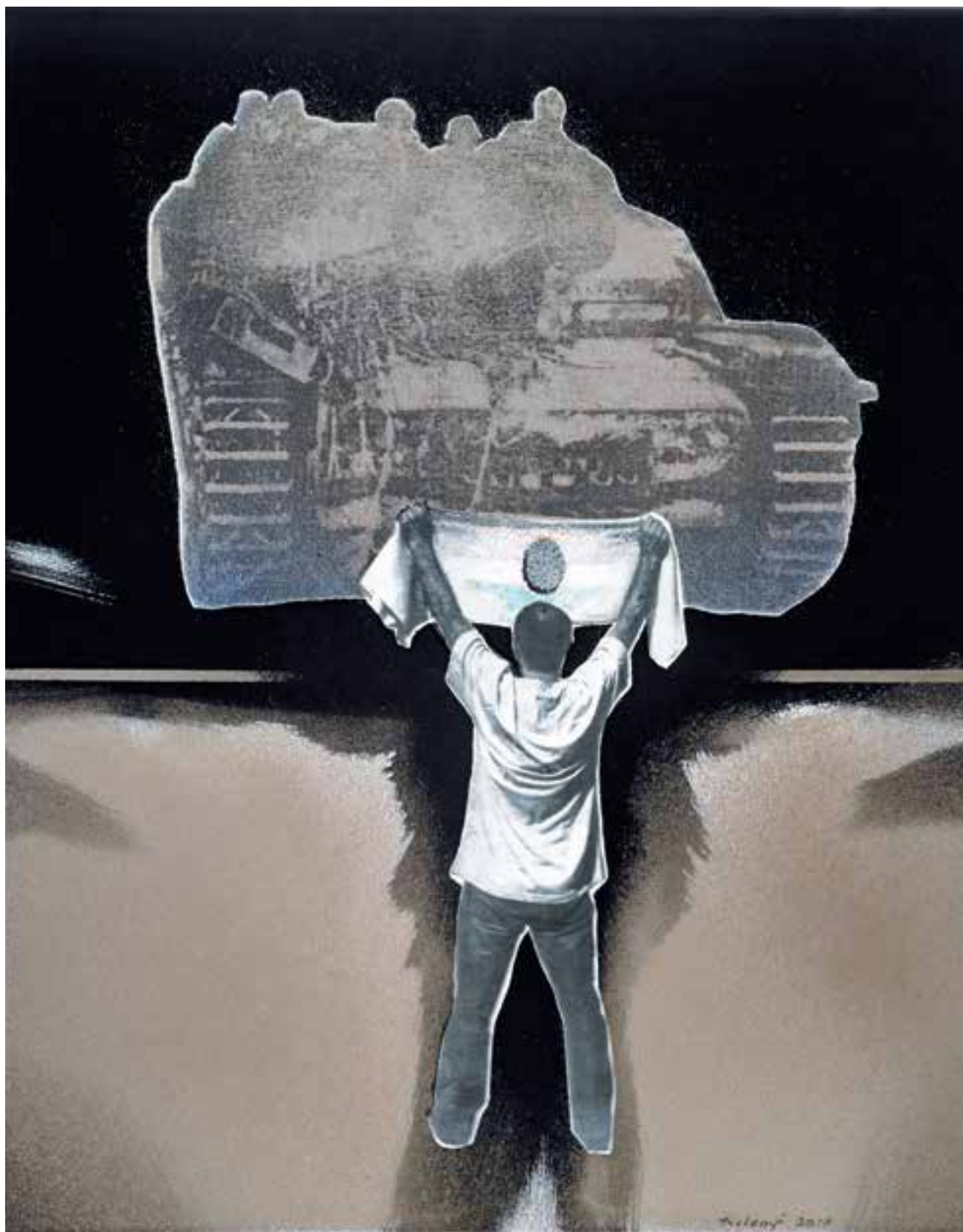
**B. LABORCZ
FLÓRA**

Térdeplésből repülni vágyó, 2016 | Wishing to Fly from Kneeling, 2016
festett alumínium lemez | painted, fitted aluminium plate
80 x 110 x 40 cm

**BAKOS
ISTVÁN**

1956-2016, 2016 | 1956-2016, 2016
digitális nyomat | digital print
100 x 70 cm

**BALANYI
KÁROLY**

Tiszta szívvel, 2016 | With a Pure Heart, 2016
tűzzománc | fire enameled steel
50 x 40 cm

**BALANYI
ZOLTÁN**

Pneuma, 2016 | Pneuma, 2016
hasított, csiszolt bazalt | split, polished basalt, flint
87 x 45 x 37 cm

**BALLA
ANDRÁS** S mégis virágzik, 1982 | And Still Blooming, 1982
fotográfia | photography
20 x 10 cm

**BALOGH
EDIT** Emlékezet, 2016 | Memory, 2016
monotypia | impression, paper
50 x 40 cm

**BARÁTH
FERENC**

Magyarország 1956–2016, 2016 | Hungary 1956–2016, 2016
elektrográfia | digital print
70 × 100 cm

**BENKŐ
ILONA**

A forradalom angyala, 2016 | Angel of the Revolution, 2016
kerámia | ceramics
62 × 91 cm

**BENKŐ
IMRE**

Budapest, 2009. október 23., 2009 | Budapest, 23 October 2009, 2009
giclée print | giclée print
50 x 65 cm

**BICSÁR
VENDEL**

A rádió hallgatása (1956), 1977 | Listening to the Radio (1956), 1977
olaj, farostlemez | oil, fibre board
65 x 60 cm

**BIRKÁS
ISTVÁN**

1956. november 4. I., 2016 | 4 November 1956 I., 2016
vegyes technika | mixed technique
84 x 65 cm

**BOCSKAY
VINCE**

1956, 2016 | 1956, 2016
fa, gipsz | wood, plaster
230 x 100 x 30 cm

**BORZA
TERÉZ**

Memento '56, 2016 | Memento '56, 2016
gránit | granite
30 x 25 x 4 cm

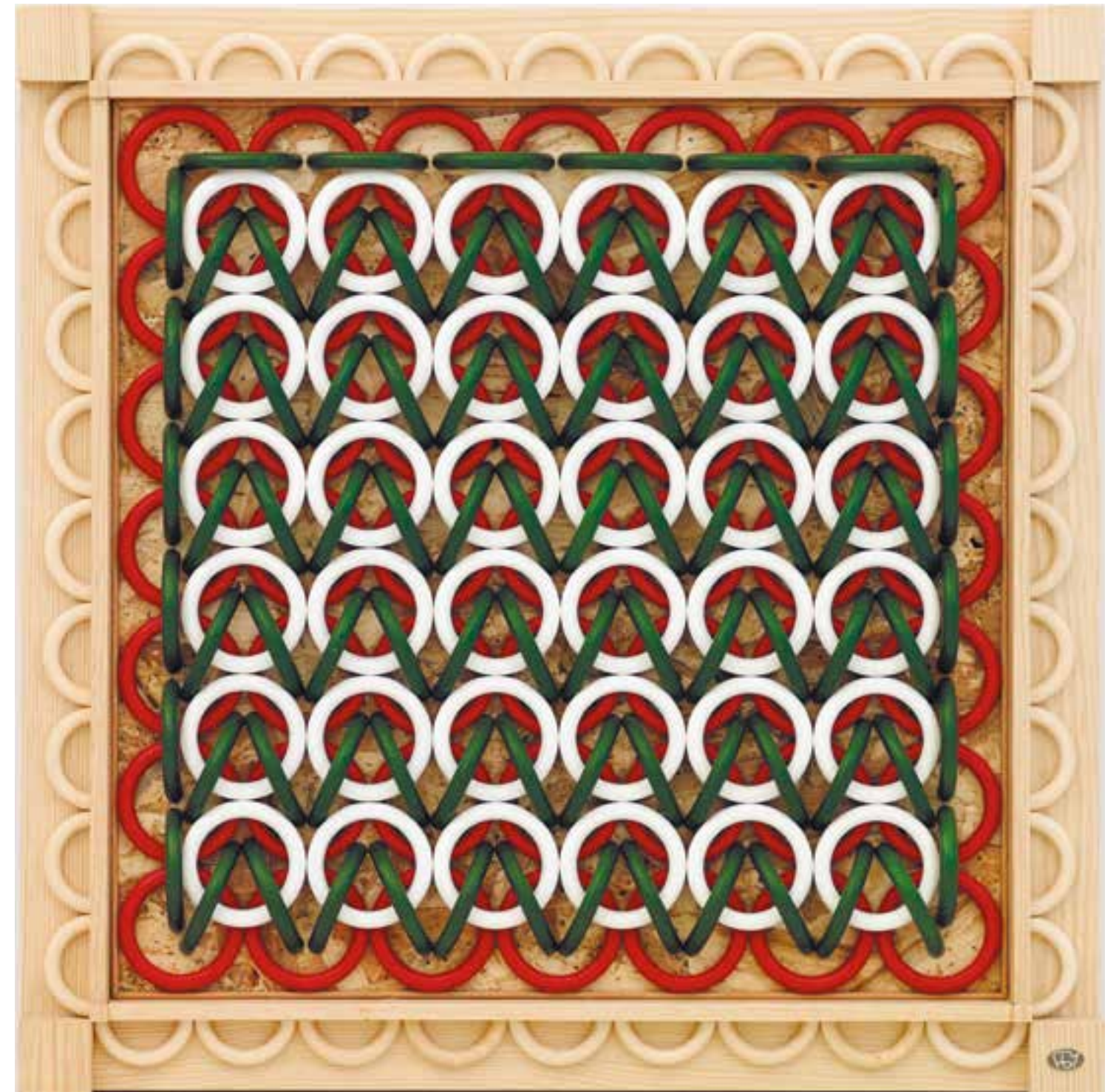
**BUTAK
ANDRÁS**

Naplókönyvek 1956/október 23., 24., 25., 2009 | Diary Books 1956/október 23., 24., 25., 2009
művészkönyv | artistic book
30 x 120 cm/db | 30 x 120 cm/piece

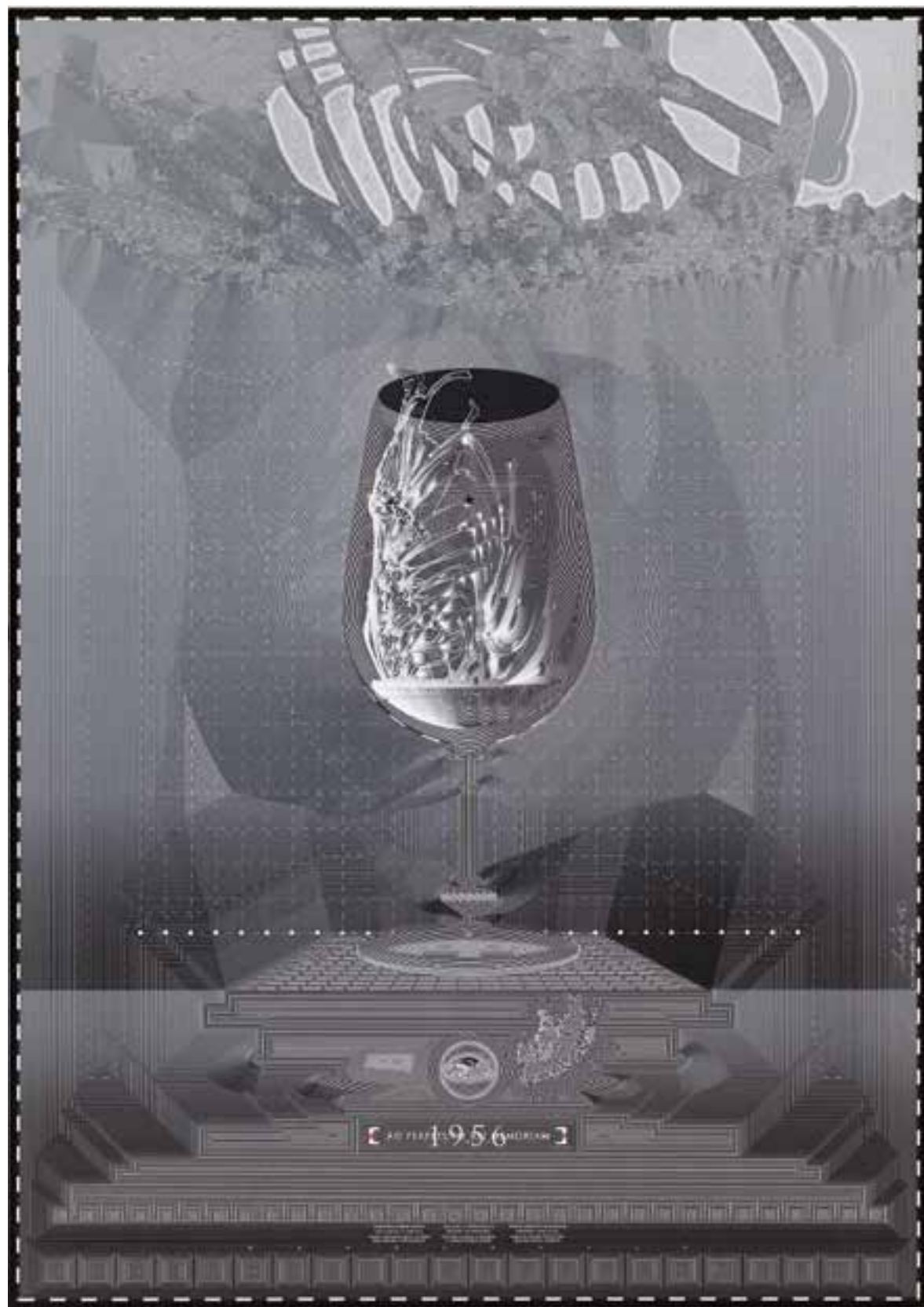
**DROZSNYIK
ISTVÁN**

Egy rajzi ima '56 hőseiért, 2016 | A Drawn Prayer for the Heroes of 56, 2016
ceruzarajz | graphite drawing
70 x 100 cm

**FEKETE
GYÖRGY**

Összetartozás, 2015 | Affinity, 2015
fa mozaik | wood, mosaic
60 x 60 cm

**FELSMANN
TAMÁS**

Ad perpetuam rei memoriam (Örök emlékezetül), 2016
elektrográfia | digital print
100 x 70 cm

**FILEP
SÁNDOR**

1956 /képvázlat/ eredeti méret: 180 x 130 cm, 2016
1956 /sketch/ original sizes: 180 x 130 cm, 2016
ceruzarajz | pencil drawing | 41,5 x 27,5 cm

**FORINTOS
KÁLMÁN**

Októberi csillaghullás – körtéri emlék, 2016 | Star Shower – A Memory From the Square, 2016
vegyes technika | mixed technique
21 × 15 × 10 cm

**HÁGER
RITTA**

Kiút, 2015–2016 | Way Out, 2015–2016
gobelin, gyapjú, len, juta, arany | plastic gobelin, wool, flax, jute, gold
105 × 200 cm

**HALBAUER
EDE**

Létélményeim '46, 2016 | My Existential Experience '46, 2016
vegyes technika | mixed technique
100 x 70 cm

**HANGAY
GEORGE**

A lepkegyűjteményt meg kell menteni, 2016 | The Collection of Butterflies Should Be Saved, 2016
akril, vászon | acril, canvas
31 x 41 cm

**HARIS
LÁSZLÓ**

A nép, 1956 | Free people – The people, 1956
fotográfia | photography
18 x 24 cm

**HAUSER
BEÁTA**

9 perc, 2016 | Nine Minutes, 2016
tusrajz | ink drawing
100 x 100 cm

**HERENDI
PÉTER**

Tisztelet a hősöknek, 2016 | Respect for the Heroes, 2016
giclée nyomtatás | giclée print
70 x 70 cm

**HORKAY
ISTVÁN**

Kik érted haltak, 2016 | For Those Who Died for You, 2016
elektrográfia | digital print
100 x 70 cm

**JOVIÁN
GYÖRGY**

Budapest barikád, 2016 | Budapest Barricade, 2016
olaj, vászon | oil, canvas
140 x 200 cm

**KÁRPÁTI
TAMÁS**

Égő föld, 2016 | Burning Earth, 2016
olaj, vászon | oil, canvas
80 x 107 cm

**KATKÓ
TAMÁS**

Lehel Csaba 1956-ban és 2016-ban. Igen, ugyanott, a Ferenc körúton..., 2016
Lehel Csaba in 1956 and 2016. Yes, at the Same Place, at Ferenc Boulevard..., 2016
digitális nyomat | digital print | 70 x 80 cm

**KATONA SZABÓ
ERZSÉBET**

Élet-halál zászló, 1956 tiszteletére, 2016
Life and Death Flag for the Memory of 1956, 2016
bőrkollázs | leather collage | 200 x 58 cm

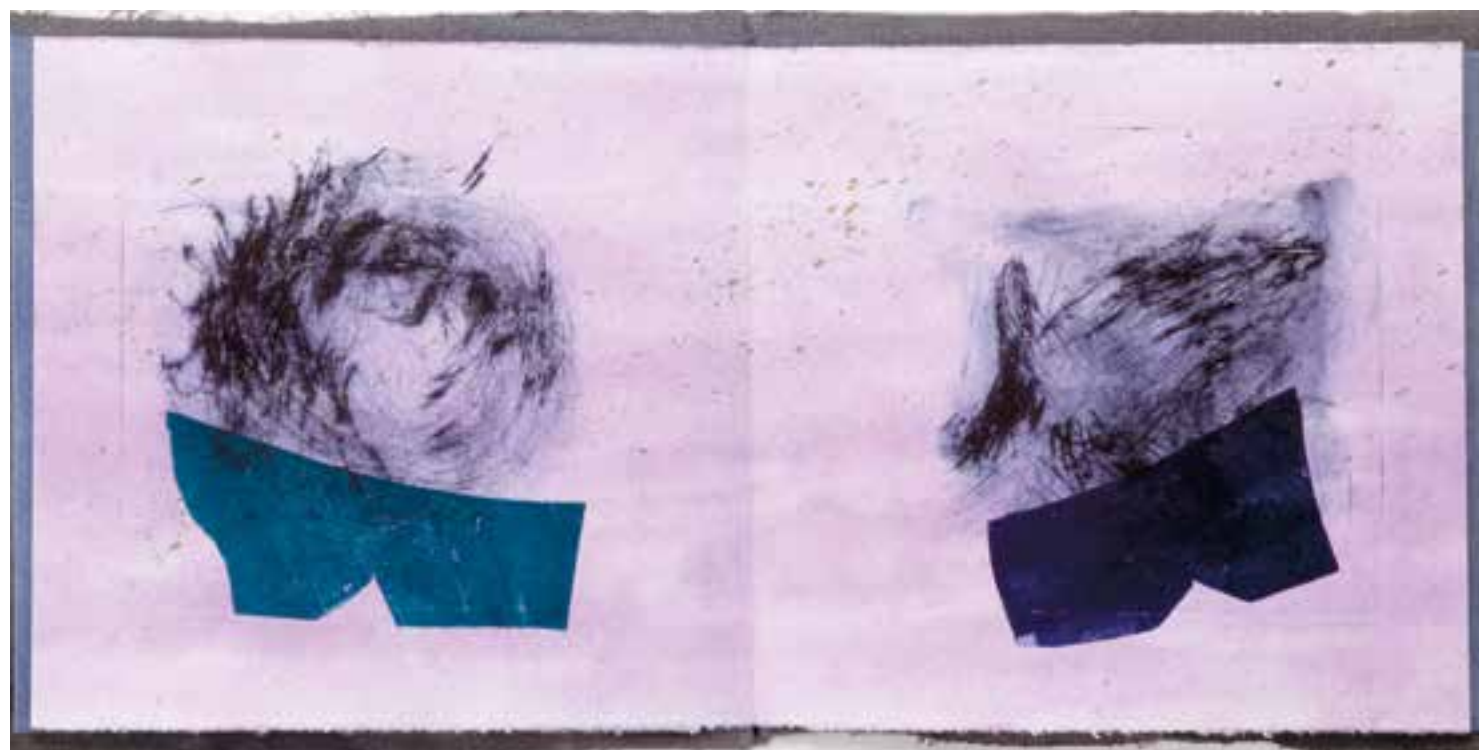
**KECSETI
GABRIELLA**

Belső végtelen, 2000 | Inside Infinity, 2000
gyapjú, selyem, egyéni technika | wool, silk, individual technique
70 x 70 cm

**KECSKÉS
ÁGNES**

A Duna vize alatt 2 hídon és országutakon, 2016 | Under the Danube on Two Bridges and Roads, 2016
festett selyem | painted silk
90 x 110 cm

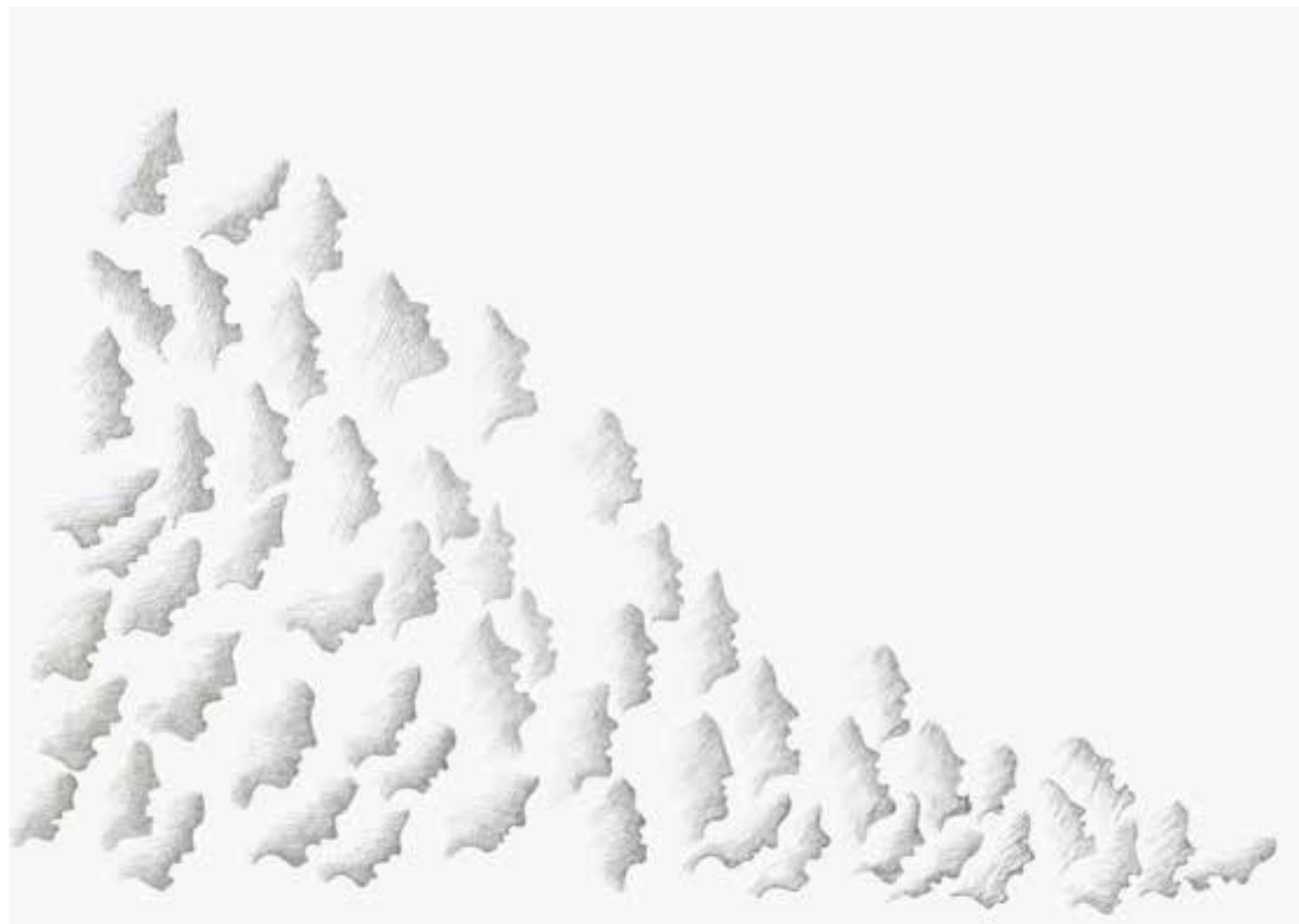
**KISS
ILONA**

Hagyatékom – Gérecz Attila verse, 2016 | My Heritage – Poem by Gérecz Attila, 2016
művészkönyv, vegyes technika | artistic book, mixed technique
15 × 50 × 12 cm

**KISS
ISTVÁN**

Ég és föld, 1956, 2016 | Sky and Earth, 1956, 2016
elektrográfia | digital print
28 × 44 cm

**KÓKAY
KRISZTINA**

Sortűz 1956, 2016 | Volley 1956, 2016
ceruzarajz | pencil drawing
61 × 90 cm

**KÓTAI
JÓZSEF**

Jubileum 2006, 2016 | Jubilee 2006, 2016
viaszveszejtési bronz | digital print
8 × 8 × 2 cm

**KOVÁCS
PÉTER**

Áldozat, 2006–2007 | Sacrifice, 2006–2007
vegyes technika, vászon | mixed technique, canvas
150 x 230 cm

**KOVÁCS
GÉZA**

Fohászok, 2009 | Praying, 2009
acélplasztika | steel statuette
32 x 53 x 25 cm

KŐ
PÁL

Magyar Messiás, 1976 | Hungarian Messiah, 1976
festett fa, réz, üveg | painted wood, copper, glass
72 x 65 x 18 cm
Petőfi Irodalmi Múzeum | Petőfi Literary Museum

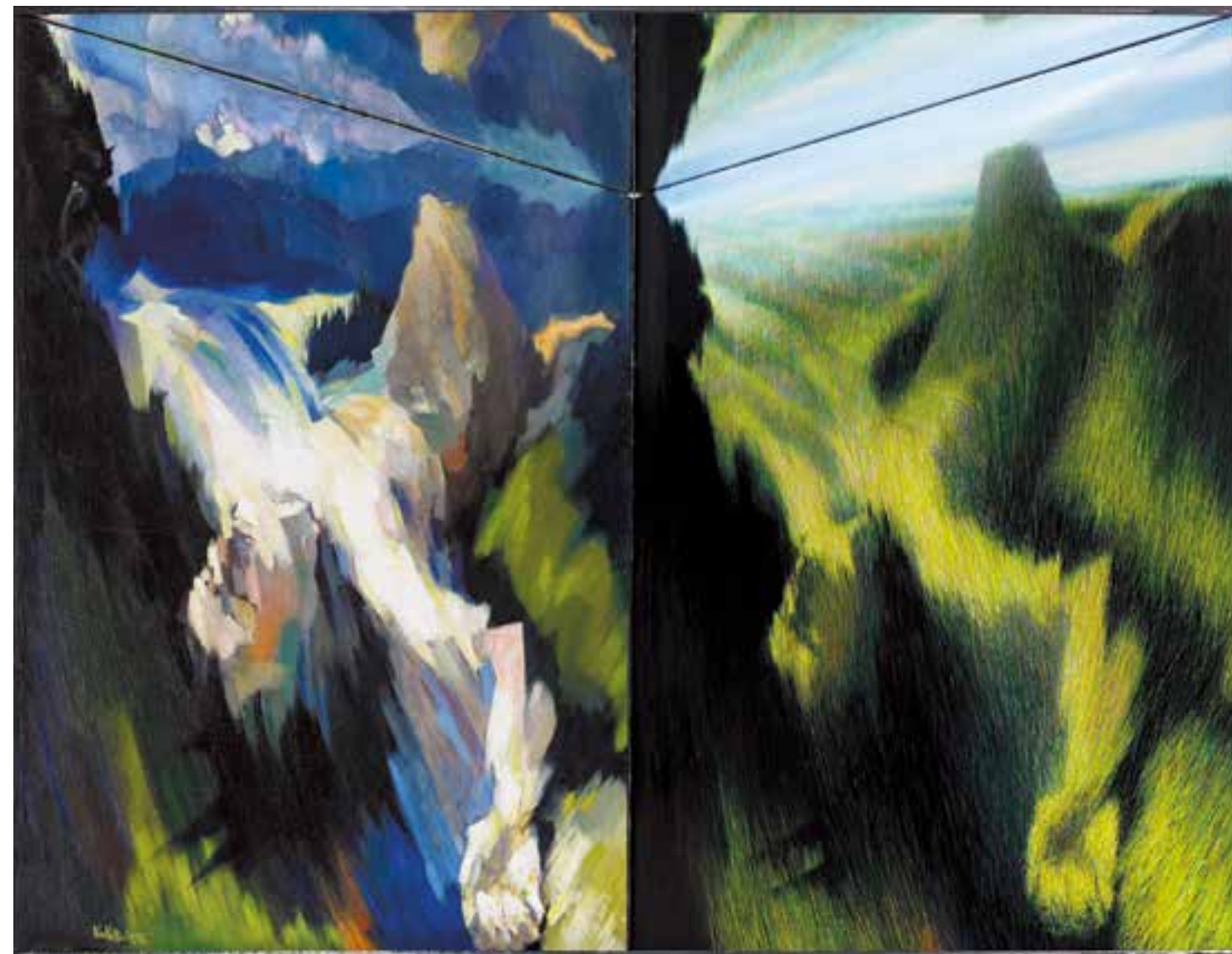
KRIZBAI
SÁNDOR

1956, 2016 | 1956, 2016
olaj, vászon | oil, canvas
110 x 80 cm

**KULINYI
ISTVÁN**

Tisztelet '56 gyermekhőseinek, 2016 | Respect for the Heroic Children of 56, 2016
vegyes technika, vászon | mixed technique, canvas
130 × 103 cm

**KUTI
DÉNES**

Memento '56, 2016 | Memento, 56, 2016
olaj, farost, tükör | mixed technique, oil, fibre board, mirror
100 × 90 × 70 cm

**LAJTA
GÁBOR**

Sortűz 1956, 2016 | Volley 1956, 2016
vegyes technika, vászon | charcoal, acril, pastel, canvas
70 x 100 cm

**LEBÓ
FERENC**

Népek Krisztusa, Magyarország, 1976
Christ of the People, Hungary, 1976
festett fém | painted metal
60 x 24 x 12 cm

**LIPCSEY
GYÖRGY**

Zűrzavar, 2016 | Disorder, 2016
bronz, kő, plastika | bronze, stone
30 × 27 × 12 cm

**M. NOVÁK
ANDRÁS**

Folyamatos múlt, 2016 | The Continuous Past, 2016
vegyes technika | mixed technique
180 × 120 cm, 90 × 30 × 25 cm

**MÓDER
REZSŐ**

Hat dimenziós szoborhangszer, 2016 | Sculpture Instrument in Six Dimensions, 2016
vasplasztika | iron, welded, fitted
100 × 57 × 40 cm

**MOLNÁR
EDIT**

Az ötvenes évek emlékei, 1987 | Memories of the Fifties, 1987
fotográfia | giclée print
30 × 40 cm | 100 × 100 cm

**MOLNÁR
KÁLMÁN**

'56, 2016 | '56, 2016
elektrográfia | digital print
100 x 70 cm

**MÓSER
ZOLTÁN**

A sarló és a kalapács beszélget 1956-ról, 2016 | The Sickle and the Hammer are Talking about 56, 2016
fotográfia | photography
60 x 60 cm

**NAGY
ÁRPÁD, PIKA**

Feszítő emlék, 2016 | Tensive Memory, 2016
olaj, vászon | oil, canvas
95 x 120 cm

**NAGY
JUDIT**

Predestinatio-kapu, 2016 | Predestination Gate, 2016
színes ceruza, tempera | coloured pencil, tempera
70 x 50 cm

**OLESCHER
TAMÁS**

Emléktábla-virágok 1956, 2006 | Memorial Tablet Flowers 1956., 2006
olaj, vászon | oil, canvas
70 x 100 cm

**OROSZ
JÁNOS**

Leveretve, 2016 | Suppressed, 2016
olaj, falemez | oil, wood plate
85 x 50 cm

**PASQUALETTI
ELEONÓRA**

Szembesítés (Mansfeld Péter emlékére), 2006
Confrontation (For the memory of Mansfeld Péter), 2006
francia gobelin, egyedi technika | French gobelin, individual technique | 60 x 60 cm

**PATAKI
TIBOR**

Országsorskönyv, 2014 | National Destiny Book, 2014
elektrográfia | digital print
90 x 140 cm

**PATÓ
RÓZA**

1956-os emlékmű, 2016 | Memorial of 1956, 2016
kő, bronz plasztika | stone, bronze
40 × 40 × 30 cm

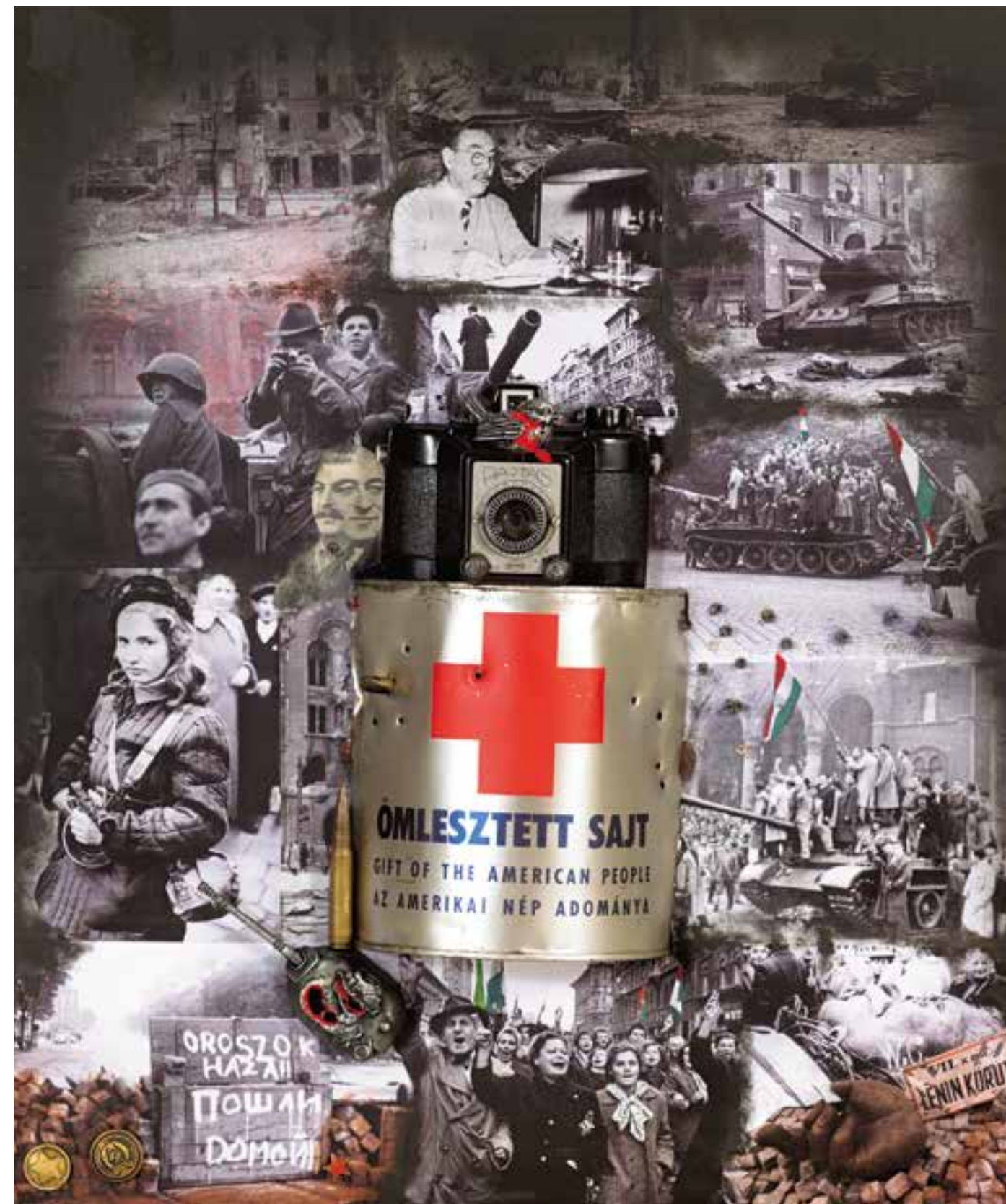
**PENKALA
ÉVA**

Életfa '56, 1976–2016 | Tree of Life '56, 1976–2016
varrott, hímzett falikárpit | sewed, embroidered tapestry
133 × 180 cm

**PIRK
LÁSZLÓ**

Aszfaltrajzok, 1956 II. (Szent Sebestyén), 2016
Asphalt drawings, 1956. II. (Saint Sebastian), 2016
olaj, vászon | oil, canvas | 100 x 70 cm

**PRUTKAY
PÉTER**

1956-os tabló, 2016 | Tableau of 1956, 2016
vegyes technika | mixed technique
60 x 50 cm

**RAINER
PÉTER**

896–1456–1956–2016, 2016 | 896-1456-1956-2016, 2016
fa intarzia | inlay
74 x 62 x 2,5 cm

**SÁRA
ERNŐ**

Magyarország 1956, 2016 | Hungary 1956, 2016
elektrográfia | digital print
70 x 100 cm

SCHRAMMEL
IMRE

Emlékműtervek 1956 évfordulójára I., II., III. 2008
Memorial Plans for the Anniversary of 1956 I., II., III. 2008
porcelán | porcelain | 10 x 10 x 30 cm / db

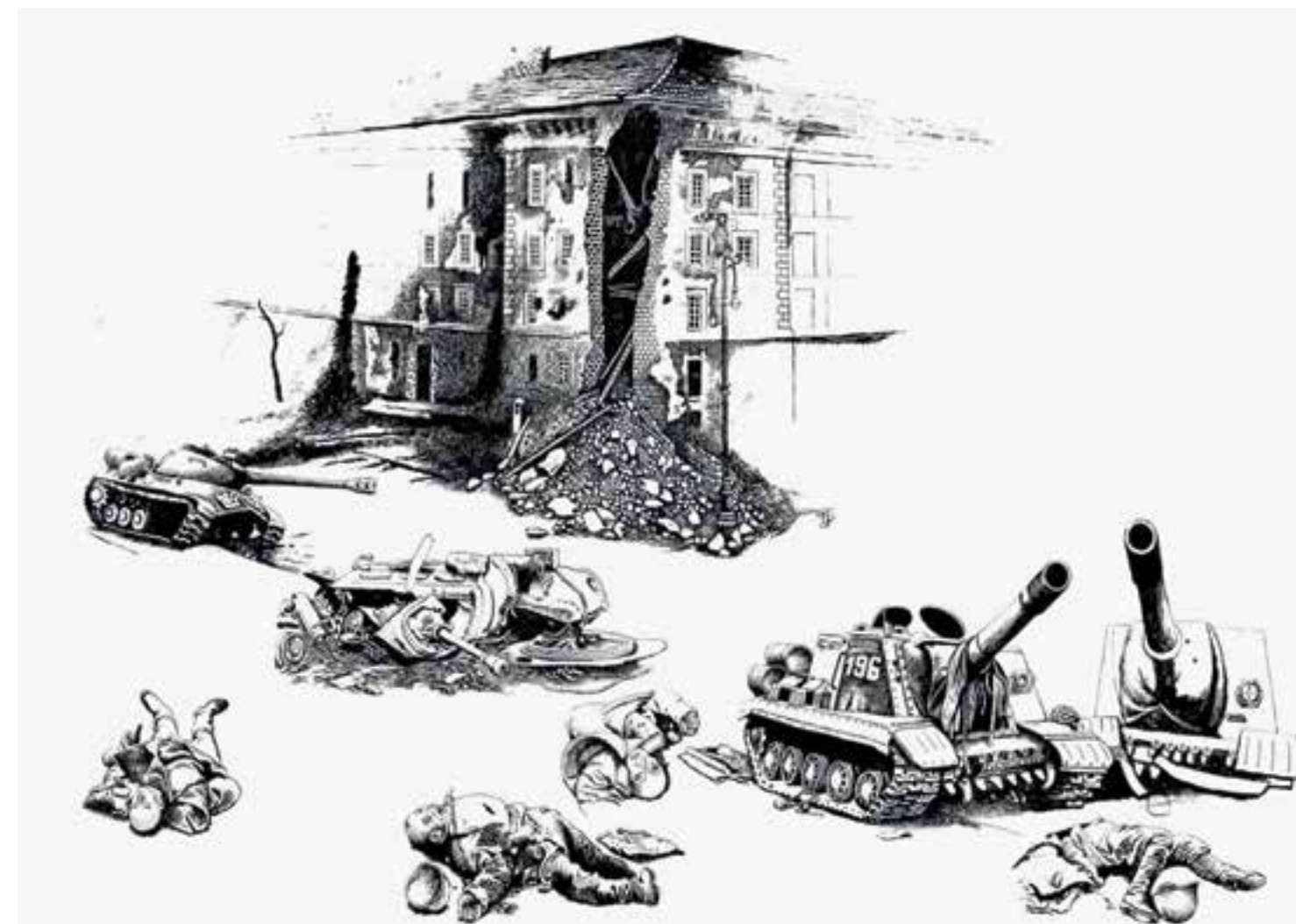
SIPOS
LÁSZLÓ

Tisztelet az 1956-os forradalom hőseinek, 2015
Respect for the Heroes of the Revolution of 1956, 2015
olaj, vászon | oil, canvas | 120 x 100 cm

**SOMODI
ILDIKÓ**

Kegyelem, 2015 | Grace, 2015
textil, szitanyomat, rajz | textile, screen print, freehand
130 x 120 cm

**SOMOGYI
GYŐZŐ**

1956 Kilián laktanya, 2006 | 1956 Kilián Barrack, 2006
szitanyomat | screenprint on paper
70 x 100 cm

**STEFANOVITS
PÉTER**

Szívtorony – gyermekkor, 2016 | Heart Tower - Childhood, 2016
farost, vegyes technika | mixed technique, wood fibre
100 x 100 cm

**SZEGEDI
CSABA**

„S ah, szabadság nem virúl”, 2013 | „And Ah! Freedom does not bloom”, 2013
vászon, vegyes technika | mixed technique, canvas
70 x 96 cm

**SZEMADÁM
GYÖRGY**

Disszidens bőrönd, 2016 | Dissident Suitcase 1957, 2016
digitális nyomat, vászon | digital print, canvas
70 x 50 cm

**SZEMEREKI
TERÉZ**

Őrizzük a szabadságot, 2016 | We Preserve Freedom, 2016
raku kerámia | raku ceramics
41 x 16 x 12 cm

**SZÉLES
JUDIT**

Fekete karácsony, 2016 | Black Christmas, 2006
textil kép | textile picture
82 x 110 cm

**SZEPESSY
BÉLA**

Vannak még tanúk! 2016 | There are Still Witnesses! 2016
linóleum metszet | lino-cut
100 x 100 cm

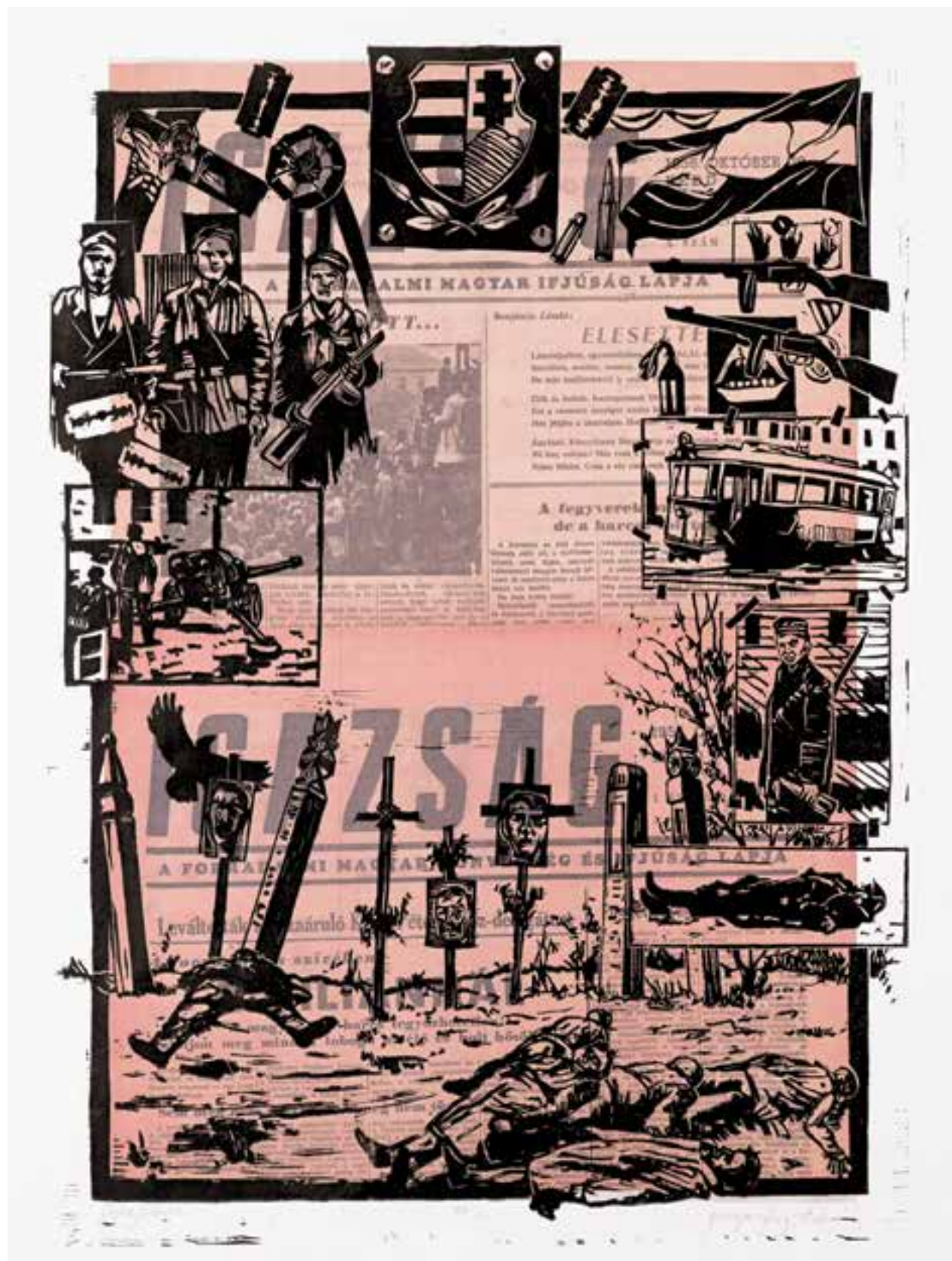
SZILÁGYI VARGA ZOLTÁN

Mansfeld Péter emlékére I., II., III., 2016
For the Memory of Mansfeld Péter I., II., III., 2016
szénrajz – digitális nyomat | charcoal drawing printed on creative paper
30 x 42 cm

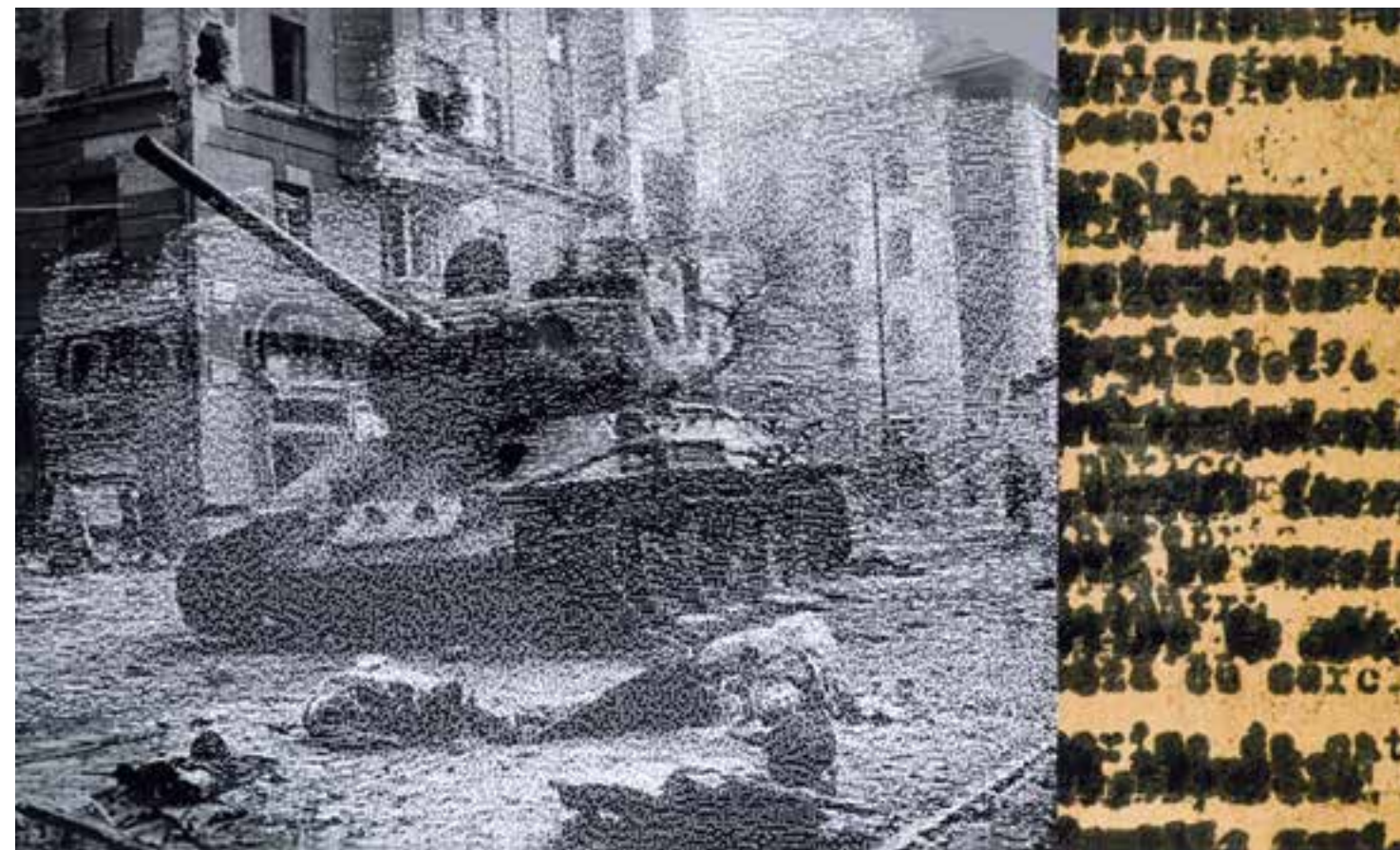
SZILY GÉZA

1956: öröm és gyász, 2016 | 1956: Joy and Mourning, 2016
olaj, vászon | oil, canvas
73 x 108 cm

**SZUNYOGHY
ANDRÁS**

Gyászjelentés 1956, 2016 | Death Notice 1956, 2016
linóleum metszet | offset lino-cut
70 x 50 cm

**UJVÁROSSY
LÁSZLÓ**

Memo Amarus, '56 II., 1997–2015 | Memo Amarus, '56 II., 1997–2015
digitális nyomat | digital print
54 x 86 cm

VÁLI
DEZSŐ

A/2015/30, 2015–2016 | A/2015/30, 2015–2016
olaj, farostlemez | oil, fibre board
90 × 90 cm

VARGHA
MIHÁLY

Szakadás, 2015 | Tear, 2015
festett fa | painted wood
137 × 46 × 37 cm

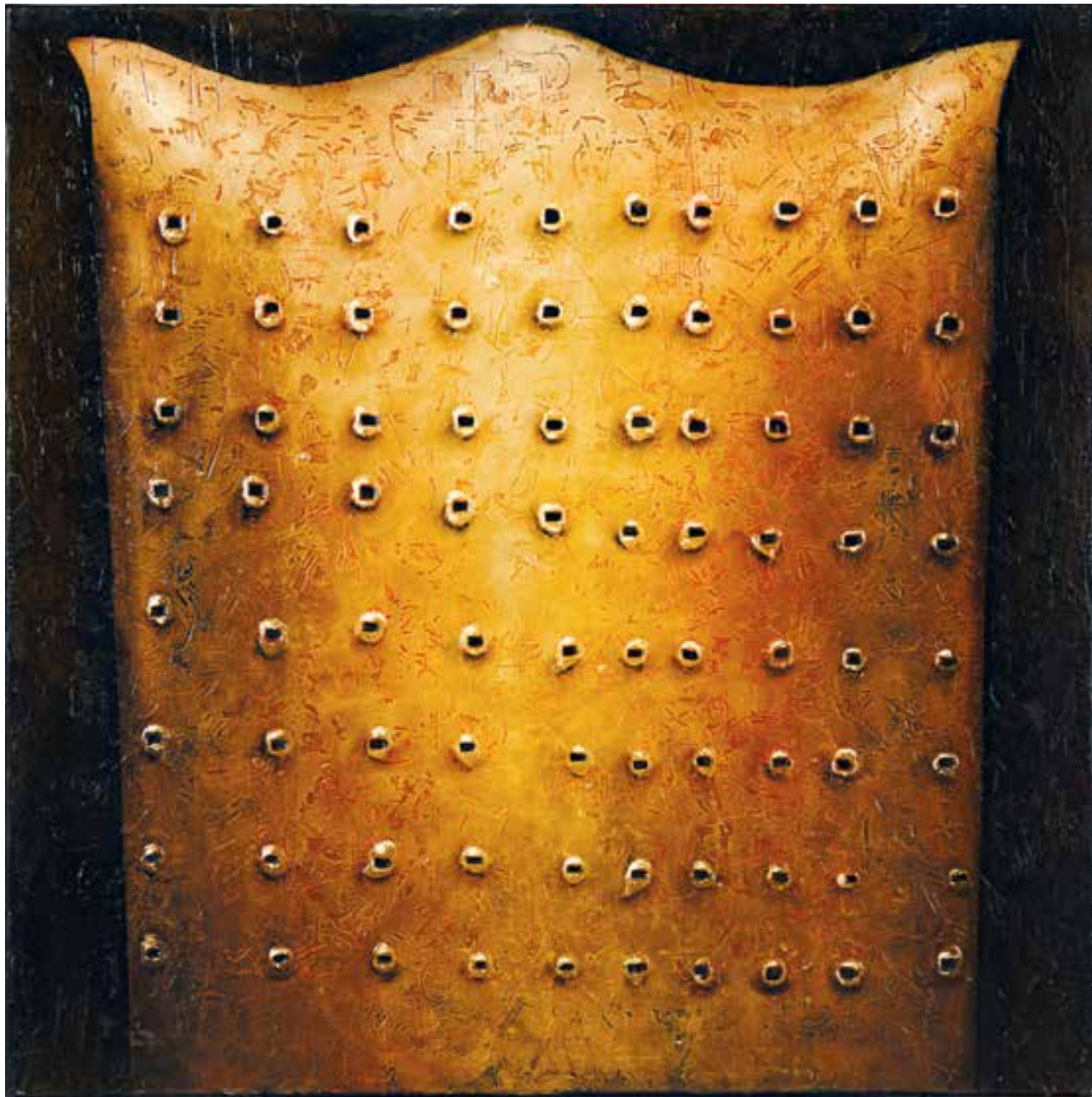
**VERESS
SÁNDOR**

Sortűz ártatlanokra, n.é. | Volley innocent
olaj, tempera | digital print
26 x 37 cm | 140 x 100 cm

**VÉSSEY
GÁBOR**

Molotov koktélt dobáló fiú, 2016 | Boy Throwing Molotov cocktail, 2016
olaj, tempera, karton | oil, tempera, cardboard
100 x 140 cm

VINCZEFFY
LÁSZLÓ

Golyószózat 1956, 2016 | Bullat Call 1956, 2016
olaj, vászon | oil, canvas
100 x 100 cm

Borító belső oldal: Prutkay Péter: Korabeli dokumentumok, röpcédulák
2. oldal: Alapfy Attila: Könyvégetés a Szovjet Kultúra házában
1956. október 26-án a Kossuth Lajos utcában
3. oldal: Prutkay Péter 1956-os zászlója
96. oldal: Kulinyi István, Tisztelet '56 gyermekhőseinek (részlet)

Cover on the inside: Prutkay Péter: Documents and flysheets of the period
2. page: Alapfy Attila: Book Burning at the House of Soviet Culture
on 26 October 1956 in Kossuth Lajos Street, Budapest
3. page: Prutkay Péter's Flag of 1956
96. page: Kulinyi István, Respect for the Child Heroes of '56 (excerpt)

MAGYAR MŰVÉSZETI
AKADÉMIA

Kiadja a Magyar Művészeti Akadémia, 2016-ban
Published by the Hungarian Academy of Arts in 2016
www.mma.hu
Felelős kiadó / publisher: Fekete György, elnök / president
Felelős szerkesztő / managing editor: Pécsi Györgyi
Angol fordítás / English translation: Pásztor Péter
Műtárgyfotó / photos: Alapfy László, Molnár Edit 63, Haris László 38
Tipográfia / design: Alapfy László
Nyomás / printed by: Kontaktprint Nyomdaipari Kft.

„NAGY IMRÉBEN BIZALMUNK!”

Ez volt a jelszó még kedden, október 23-án.
Ez a bizalom két-három napra megingott,
de most erősebb, mint valaha!

Kiderült, hogy Nagy Imre **két napig az ávó foglya volt.** Géppisztolyokkal a háta mögött mondta el első rádióbeszédét.

Legújabb nyilatkozatából kiderült, hogy a statáriumot és a szovjet csapatok beavatkozását nem ő rendelte el. Ez csak a Rákosi—Gerő-féle gazemberek fogták rá, hogy megbuktassák.

Mi tehát hiszünk Nagy Imrének.

De féltve intjük, vigyázzon a nép bizalmára!

Azonnal különítse el magát a hazaárulóktól!

Azonnal takarítsa ki a kormányból a régről itt-maradt szemetet, azokat, akiket joggal vet meg és gyűlöl a nép.

Intézkedjék, hogy a szovjet csapatokat vonják ki az országból!

Intézkedjék, hogy az ávosok ne furakodjanak be az új rendőrségbe!

Nagy Imre helytállását már eddig is sok helyes intézkedés igazolja!

Sürgette várjuk a többit is. Amilyen mértékben Nagy Imre teljesíti a nép jogos követeléseit, bizalmunk oly mértékben fog benne növekedni.

**EGYETEMI FORRADALMI
DIÁKBIZOTTSÁG**